

Sygn. akt VI P 516/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Napiórkowska - Kasa

Protokolant: Paulina Sobota

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa T. A.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

o wynagrodzenie

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda T. A. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 1 800 zł. (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Napiórkowska - Kasa

Sygn. akt VI P 516/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 września 2014 roku powód T. A. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Jako pozwanego, powód wskazał (...) sp. z o.o. z siedzibą w M.. W uzasadnieniu pozwu, powód wyjaśniał, że w dniu 1 marca 2007 roku pomiędzy powodem, a pozwanym została zawarta umowa, która przewidywała w pkt 1, iż powód otrzymywać będzie z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu pozwanej spółki i udziału w posiedzeniach zarządu, miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.400 złotych. Powód wskazywał również, że pozwany nie wypłacał mu umówionego wynagrodzenia począwszy od miesiąca października 2008 roku do listopada 2009 roku, kiedy to rozwiązała się przedmiotowa umowa z dnia 1 marca 2007 roku w związku z zaprzestaniem pełnienia funkcji członka zarządu przez powoda. Łącznie pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia w kwocie 74.144,00 złotych. Ponadto zaznaczał, że w dniu 29 grudnia 2009 roku, powód zawarł z pozwanym umowę o pracę na podstawie której został zatrudniony na stanowisku Dyrektora Sprzedaży i Rozwoju. Umowa ta przewidywała w swej treści, że zaległe wynagrodzenie powoda z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu (...) sp. z o.o. miało mu zostać wypłacone w 2 ratach odpowiednio do dnia 10 stycznia 2010 roku i 10 lutego 2010 roku. Powód w uzasadnieniu pozwu podkreślił, że wnioskiem z dnia 12 sierpnia 2013 roku zawiązywał pozwanego do próby ugodowej, lecz postępowanie pojednawcze toczące się przed Sądem Rejonowym w Mielcu, IV Wydziałem Pracy, pod sygn. akt IV Po 87/13 nie doprowadziło do zawarcia ugody. Powód do dnia wniesienia pozwu nie otrzymał należnych mu kwot z tytułu pełnienia

funkcji członka zarządu, natomiast późne dochodzenie swoich praw przed Sądem uzasadniał obawami i oczekiwaniem na spłatę pożyczki zaciągniętej przez pozwaną, którą powód poręczył pełniąc funkcję prezesa zarządu.

(pozew – k. 1 -3)

W odpowiedzi na pozew, pozwana (...) sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego stosowanie do zestawienia kosztów, które zostanie przedstawione przed wydaniem orzeczenia w niniejszym postępowaniu. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwana potwierdziła zawarcie z powodem umów o pracę z dnia 1 marca 2007 roku i 29 grudnia 2010 roku oraz wynikające z nich zobowiązania do wypłaty wynagrodzenia, jak również zobowiązanie do wypłaty tego świadczenia w 2 ratach odpowiednio do dnia 10 stycznia 2010 roku i 10 lutego 2010 roku. Pozwana potwierdziła również wystąpienie przez powoda z wnioskiem w dniu 12 sierpnia 2013 roku o zawezwanie do próby ugodowej. Jednocześnie pozwana zaznaczała, że powództwo powoda zostało wytoczone we wrześniu 2014 roku i z tego powodu roszczenie powoda, w dacie wniesienia pozwu było przedawnione. Dodatkowo pozwana wyjaśniała, że uznając roszczenie powoda w umowie o pracę z dnia 29 grudnia 2009 roku przerwano bieg przedawnienia roszczenia, który to termin biegł na nowo i ostatecznie trzyletni termin przedawnienia, liczony od dnia wymagalności roszczenia powoda, upłynął w dniu 10 lutego 2013 roku.

(odpowiedź na pozew – k. 31-35)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. A. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, na stanowisku Dyrektora Generalnego w pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. począwszy od 1 marca 2007 roku do 31 grudnia 2010 roku. Na podstawie umowy z dnia 1 marca 2007 roku z członkiem zarządu, T. A. miał otrzymywać wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. w wysokości 5.400 złotych miesięcznie. Był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Dyrektora Sprzedaży i Rozwoju od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 29 lutego 2012 roku. T. A. został odwołany z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z dniem 24 listopada 2009 roku.

(bezsporne, nadto: umowa o pracę z dnia 1 marca 2007 roku – akta osobowe, umowa z członkiem zarządu z dnia 1 marca 2007 roku – akta osobowe oraz k.11, umowa o pracę z dnia 29 grudnia 2009 roku – akta osobowe oraz k. 12-13, świadectwo pracy z dnia 29 lutego 2012 roku – akta osobowe, zeznania powoda T. A. – protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku.)

Powód T. A., do dnia wniesienia pozwu, nie otrzymał należnego mu wynagrodzenia za sprawowanie funkcji członka zarządu za miesiące od października 2008 roku do listopada 2009 roku, w łącznej kwocie 74.144,00 złotych.

(bezsporne)

W dniu 29 grudnia 2009 roku strony zawarły umowę o pracę, w treści której w §5 dotyczącym wynagrodzenia punkt 4 wskazano, że zaległe wynagrodzenie wynikające z umowy z dnia 1 marca 2007 roku z członkiem zarządu T. A., zostanie wypłacone powodowi w dwóch równych ratach do dnia 10 stycznia 2010 roku i do dnia 10 lutego 2010 roku.

(bezsporne, nadto: umowa o pracę z dnia 29 grudnia 2009 roku – akta osobowe oraz k. 12-13)

Korespondencja email prowadzona przez powoda z W. J. z dnia 24 października 2011 roku oraz 26 kwietnia 2013 roku prowadzona z R. F. (1) nie dotyczyła zaległego wynagrodzenia powoda z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu w spółce (...) sp. z o.o.

(dowód: korespondencja email z dnia 24 października 2011 roku – k. 18, korespondencja email z dnia 26 kwietnia 2013 roku – k. 20, zeznania świadka R. F. (1)– protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia

2016 roku od 00:12:00 do 00:18:00, zeznania świadka W. J. – protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2016 roku)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych w sprawie dokumentów, których autentyczność nie została podważona w toku prowadzonego postępowania. W zakresie ustaleń objętych przedmiotem postępowania Sąd oparł się również na dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych pracownika.

Dowody z dokumentów w postaci korespondencji email powoda, z dnia 17 czerwca 2011r (k. 14) z dnia 24 października 2011 (k.18), z dnia 26 kwietnia 2013r. (k. 20), z dnia 29 marca 2010 roku(k. 61-62) z dnia 16 czerwca 2010r (k. 63), z dnia 30 czerwca 2010r. (k.64), 1 września 2010 r (k. 67-68), z dnia 7 grudnia 2010r. (k. 69) uznał za wiarygodne, lecz ocenił ich charakter, w świetle pozostałego materiału dowodowego, w tym zeznań świadków będących po części autorami wspomnianych korespondencji, jako niestanowiących oświadczeń woli pozwanej w przedmiocie uznania roszczenia powoda.

Sąd w swoich ustaleniach posłużył się również przeprowadzonymi dowodami z zeznań świadków R. K., R. F. (1) oraz W. J., uznając je za w pełni wiarygodne i logicznie spójne. Sąd miał na uwadze, iż świadek R. K. w swych zeznaniach stwierdził, że P. B. nie odnosił się w swoich wypowiedziach wprost do wynagrodzenia powoda będącego przedmiotem postępowania, a spotkanie, na potwierdzenie którego świadek był słuchany, nie stanowiło oficjalnego zgromadzenia, lecz miało charakter nieformalny. Świadkowie R. F. (1) i W. J. zaznaczyli, że prowadzona pomiędzy nimi korespondencja z powodem nie dotyczyła zaległego wynagrodzenia powoda będącego przedmiotem niniejszego postępowania, o którym jak zeznali nie mieli świadomości, jak również nie mieli oni upoważnienia do składania oświadczeń woli w przedmiocie uznania takiego roszczenia. Dodatkowo świadek J. zeznawał, że jego rolą było regulowanie wypłat dla pracowników powstałych w okresie jego kadencji na stanowisku prezesa, natomiast negocjacje w przedmiocie wcześniejszych zobowiązań pozostawały w gestii rady nadzorczej.

Podstawę ustaleń Sądu stanowił również przeprowadzony dowód z zeznań powoda, który Sąd ocenił jako wiarygodne, w zakresie w jakim nie były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie będącym podstawą do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd pominął w swoich ustaleniach zgromadzone w aktach sprawy dokumenty w postaci porozumień zawieranych między stornami, stanowiących załączniki do korespondencji email, gdyż jak sam powód zeznał, są one jedynie projektami.

Postanowieniem wydanym na rozprawie dnia 5 kwietnia 2016 roku Sąd na podstawie art. 217 §2 k.p.c. oddalił wnioski dowodowe strony powodowej o dopuszczenie dowodu z nagrania rozmowy z czerwca 2013 roku albowiem Sąd w dniu 7 lipca 2015 roku zobowiązał strony do składania wniosków dowodowych w terminie 30 dni pod rygorem ich pominięcia, natomiast sam powód oświadczył, że przedmiotowe nagranie było cały czas w jego posiadaniu i zostało odnalezione przez niego w swoim domu.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem rozważań niniejszego postępowania było roszczenie powoda, T. A. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 50.000 zł tytułem należnego, a niewypłaconego wynagrodzenia w związku z pełnieniem funkcji członka zarządu w pozwanej spółce (...) sp. z o.o. Kwestią sporną w niniejszej sprawie nie był sam fakt istnienia przedmiotowego roszczenia, czy jego zasadności. Strony niniejszego postępowania były zgodne co do faktu, że powoda łączyła z pozwaną umowa o pracę, zgodnie z którą za pełnienie funkcji członka zarządu pozwanej spółki, powód miał otrzymywać wynagrodzenie w wysokości 5.400 złotych miesięcznie. Wynagrodzenia tego powód nie otrzymał za okres od października 2008 roku do listopada 2009 roku. Strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powoda, i na tej podstawie wносиła o oddalenie niniejszego powództwa w całości.

Kwestia przedawnienia roszczeń wynikających ze stosunku pracy jest unormowana regulacją zawartą w art. 291 k.p. Zgodnie z przytaczanym przepisem roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od

dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W tym miejscu przytoczenia wymaga również treść art. 295 §1 k.p. zgodnie z którym bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed właściwym organem powołanym do rozstrzygania sporów lub egzekwowania roszczeń przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia albo przez uznanie roszczenia. Zgodnie zaś z art. 295 §2 k.p. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Przekładając powyższe na stan faktyczny niniejszej sprawy, należy uznać, że bieg przedawnienia terminów na dochodzenie roszczeń powoda z tytułu należnych mu wynagrodzeń za pełnienie funkcji członka zarządu, za poszczególne miesiące w okresie od października 2008 roku do listopada 2009 roku został przerwany w dniu 29 grudnia 2009 roku. W dniu tym strony zawarły umowę o pracę, w treści której w §5 dotyczącym wynagrodzenia punkt 4 przewidywał, że zaległe wynagrodzenie powoda wynikające z umowy z członkiem zarządu z dnia 1 marca 2007 roku - T. A. – zostanie powodowi wypłacone ratalnie w ustalonych przez strony terminach. W tym miejscu warto podkreślić, że czynność uznania roszczenia, skutkująca przerwaniem biegu przedawnienia, może mieć postać uznania właściwego, gdy dłużnik uznaje roszczenie w umowie z wierzycielem lub postać tzw. uznania niewłaściwego, które może nastąpić w sposób dorozumiany np. przez złożenie wniosku o odroczenie terminu płatności, umorzenie odsetek czy rozłożenie należności na raty (por. wyr. SN z 3.5.1974 r., II PR 81/74, OSN 1975, Nr 10, poz. 213 oraz z 8.10.1982 r., I CZ 106/82, Legalis, wyr. SN z 19.9.2002 r., II CKN 1312/00, OSNC 2003, Nr 12, poz. 168). Tym samym uznać należy, iż poprzez uznanie roszczeń powoda przez pozwaną, termin 3 letniego przedawnienia dla każdego z roszczeń powoda o wynagrodzenie za poszczególne miesiące sprawowania funkcji członka zarządu, we wspomnianym okresie, uległ przerwaniu i zaczął biec na nowo, dla wszystkich roszczeń wspólnie, począwszy od dnia następnego po dacie uznania roszczenia w związku z treścią umowy z dnia 29 grudnia 2009 roku (por. art. 111 § 2 k.c w zw. z art. 300 k.p.), w której termin wypłaty wynagrodzenia został ustalony w dwóch ratach do 10 stycznia 2010 roku i 10 lutego 2011 roku. Z ustalonego w toku postępowania stanu faktycznego wynika, że żadne inne oświadczenie woli pozwanej, mogące zostać zakwalifikowane, jako uznanie roszczenia powoda, w rozumieniu przytaczanych przepisów, nie miało miejsca, wobec czego z dniem 11 lutego 2013 roku nastąpiło przedawnienie roszczeń powoda o wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu za miesiące od października 2008 roku do listopada 2009 roku. Tym samym trzyletni termin przedawnienia liczony od daty wymagalności roszczenia upłynął dnia 10 lutego 2013 roku, zaś powód wniósł powództwo inicjujące niniejsze postępowanie, dopiero w dniu 15 września 2014 roku. W toku postępowania powód wyjaśniał, że zwłoka w dochodzeniu należnych mu roszczeń przed właściwym sądem, wynikała z jego obaw przed uruchomieniem poręczenia spłaty pożyczki udzielonej przez spółkę (...) s.a. na rzecz pozwanej spółki, w kwocie 400.000 zł, którego powód dokonał podpisując stosowną umowę w dniu 13 lutego 2009 roku. Powód również wyjaśniał, że powództwo w niniejszej sprawie wniósł po uzyskaniu informacji o wygaśnięciu wiążącego go poręczenia. Subiektywne odczucia powoda nie mogą mieć jednak wpływu na instytucję przedawnienia roszczeń i bieg terminów w tym przedmiocie.

Uznać zatem należało, iż roszczenie powoda objęte sporem bezsprzecznie, w dniu wniesienia pozwu, uległo już przedawnieniu. Powyższego ustalenia w zakresie przedawnienia tegoż roszczenia nie zmienia również fakt skierowania przez stronę powodową w dniu 12 sierpnia 2013 roku zawiadania do próby ugodowej. Zatem uznać należało działanie powoda za procesowo spóźnione, a podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia za całkowicie uzasadniony. Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 80 k.p. w zw. z art. 291 §2 k.p. w zw. z art. 295 §1 pkt 2 i §2 k.p.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie § 12 pkt 1 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461 t.j.)